

Vỗ Về Đêm Mưa

Lê Văn Tú

Chậm, dịu dàng

Đừng khóc, em yêu đừng khóc, Vì nước mắt
(Đừng) tiếc, em yêu đừng tiếc, Dù những ước

em nhỏ xuống trái tim tôi sẽ tan thành sương dâng ngập hồn tôi. Đừng
mơ ngày cũ có phôi pha nhưng trong lòng ta bao điều chưa nói. Rồi

khóc, thiên thu rơi trên bờ vai, mệnh mỏng như sương trầm khơi, băng khuôn cơn mưa nào
sẽ lênh đênh qua cơn mộng say, thênh thang giữa khung trời mây, đem theo dư hương tình

tôi, vỗ về bên em. Đừng
ái, từng ngày bên nhau.

Tôi đi yêu em, như ngọn sóng dâng trào, như ánh sao

đêm trong lòng mắt nhiệm màu, Cuộc đời này còn có nhau, thì nghìn sau vẫn xanh màu, yêu

thương từng phút giây đầu. Còn đây, em yêu còn

đây, Là những giấc mơ dệt thắm trái tim ta, lỡ khi lìa xa vẫn đây nỗi nhớ,

Còn mãi dư âm cơn mưa mùa xưa, ngân vang những cung trầm

thơ, bên em ta đều còn nhớ, là đời hay mơ.